

Yarım Kalmış Akşamüstü Şiirleri

— esatcan · 26 Haziran 2013

---

ilk selamı benden alır yaşadığım sokak
gözlerimi uzun yollara dökerim maviler öncesi
uzak bir şehirde omuzlarıma dokunur güneş
emeğimin alın teri ile birleştiği yerde hak arayışlarım vardır
gücümü koyarım gün ikindilerine
yüreğim umut yüklüdür
yürürüm sevdalı akşamlara...

*

en çok toprağı seviyorum
dünyanın anası olan toprakta tanıdım seni
ağaçların en uç dallarına uzandı umudum
bir elma gibi düştün içime
yoksul bir çocuğun ilk penceresiydi bu.

en çok toprağı sevdim
seni büyütüp geliştiren toprağı
ve seni bana zamanın en güzel yerinde bahşeden
Anadolu'yu sevdim...

*

telleri kırık bir keman gibi olma çocuk
hüzünlerini saklama, açığa çıkar türkülerin sesinde...
koş ve yakala gün akşama varmadan umudu
tükenişlerde yok olup gitme çocuk...

*

düşlerimde hiç bilmediğin
en zor dönemli hayatlarda yaşattım seni...
olmasaydın yitirirdim bütün gücümü
beni yutan acımasız okyanus olurdu geceler
çaresizliğim tavan yapardı

çıkamazdım yarınlara...

*

beni; yürüdüğün düz caddelerde bulamazsın can kız
hep en diplerden en yükseklerle tırmanmışım
yarınlarım yuvarlanmış uçurumlardan
yüreğim kanamış, kalmışım bir çıkmazın içinde...
senin gözlerin akşamı şölene çeviren ufuklara kilitlenmiş
bulamazsın beni can kız
ben adresi yetersiz bir meçhulüm bu cihanda...

*

kapa artık gözlerini can kız
aydınlığı yorma gayri bakışlarının derinliklerinde
sana ihtiyacı var doğmamış şafakların
hazırlan ve bırak yüreğini ardı ışık olan geceye...

Esat KURT

29 Eylül 2012-Gebze